

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Eremciuc Valerii, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

Eremciuc Valerii Pavel,

născut la 30 martie 1961, originar din mun. Bălți, s. Elizaveta, domiciliat pînă la reținere în r-ul Florești, s. Putinești

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 08 iulie 2013 - pînă la 16 iulie 2014; (instanța de fond);

2. de la 20 august 2014 - pînă la 07 octombrie 2014; (instanța de apel);

3. de la 14 ianuarie 2015 - pînă la 18 februarie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2014, Eremciuc Valerii a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Eremciuc Valerii, la 18 iunie 2013, aproximativ la ora 10¹⁵, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se în Spitalul Clinic nr. 1, din str. Melestiu, nr. 20, mun. Chișinău, a pătruns în salonul nr. 212 din Secția Terapie, de unde pe ascuns a sustras din geanta, cet. Lașco Tatiana, bani în sumă de 801 lei și 20 Euro, care conform cursului BNM constituia suma de 330 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1120 lei,

însă, din cauze independente de voința sa, acesta nu și-a realizat scopul, acțiunile sale fiind curmate, ultimul fiind reținut în flagrant.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 400-405 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă non privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că:

- inculpatul a fost condamnat pentru o infracțiune mai puțin gravă, iar instanța absolut neîntemeiat i-a aplicat ce-a mai aspră pedeapsă, fără a-și argumenta soluția în acest sens.

- instanța neîntemeiat a reținut în seama inculpatului circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, și anume săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, deoarece antecedentele penale ale lui Eremciuc V. au fost stinse;

- instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în speță și anume: inculpatul nu are antecedente penale, partea vătămată nu are pretenții materiale și morale față de Eremciuc V., vârsta înaintată a inculpatului, acesta are un domiciliu permanent, recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a prejudiciului material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis, că instanța de fond la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei lui Eremciuc V. a ținut cont de prevederile art. 75, 81 alin. (3) Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, precum și de personalitatea inculpatului, numindu-i o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză a declarat recurs ordinar avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care,

lui Eremciuc V. să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, argumentînd următoarele:

- atît instanța de fond cît și cea de apel nu au ținut cont de faptul că antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse și neîntemeiat au reținut în sarcina lui Eremciuc V. circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit.

a) Cod penal;

- decizia instanței de apel nu conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- argumentarea deciziei denotă faptul că, instanța ierarhic inferioară nu a luat cunoștință cu materialele cauzei și anume cu sentința contestată, prin ce i-a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- instanța de fond eronat și-a argumentat concluzia cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, fără a ține cont de prezența în speță a unui cumul de circumstanțe atenuante.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționînd că instanțele ierarhic inferioare i-au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat, prin urmare consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

7.1. Referință a depus și partea vătămată, care a menționat că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate, iar pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă și proporțională faptei comise.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.231 alin. (3), 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, iar la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 07 octombrie 2014 în prezența avocatului inculpatului, Ropot Veaceslav, acesta fiind înștiințat despre data pronunțării deciziei motivate - 28 octombrie 2014, ora 14⁰⁰ (f.d.151).

Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 28 octombrie 2014, însă, la pronunțarea acesteia avocatul Ropot V., care i-a apărat interesele inculpatului atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, cunoscând despre data pronunțării deciziei integrale, nu s-a prezentat în ședința de judecată. Totodată, instanța de apel, respectând prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală, a expediat pentru informare în adresa avocatului Ropot V. copia deciziei motivate (f.d.163).

Astfel, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 28 noiembrie 2014.

Prin urmare, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, care se contestă a fost pronunțată integral la 28 octombrie 2014, iar recursul ordinar declarat de avocatul Ropot V. în numele inculpatului a fost expediat de la Oficiul Poștal nr. 12 Chișinău la 29 noiembrie 2014 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 01 decembrie 2014, adică după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut la art.422 Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal ține să menționeze că art.230 alin.(2) Cod de procedură penală expres stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ, iar nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Rezumând cele expuse mai sus, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Ropot V. în numele inculpatului Eremciuc V., pe motiv că recursul a fost declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatului Eremciuc Valerii, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui *Eremciuc Valerii Pavel*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată la 12 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti